

Čís. 323.

Ideální konkurence spoluviny na zločinu vyhnání vlastního plodu dle §§ 5 a 144 tr. zák. s přestupkem § 335 tr. zák.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1921, Kr I 48/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení stížnost obžalovaných Emmy S-ové a Berty D-ové do rozsudku krajského soudu v Litoměřicích ze dne 25. října 1919, jímž uznány byly vinnými obžalovaná Emma S-ová zločinem vypuzení vlastního plodu dle § 144 tr. zák. a Berta D-ová zločinem spoluviny na vypuzení vlastního plodu dle § 5, 144 tr. zák. a přestupkem proti bezpečnosti života dle § 335 tr. zák. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Proti výroku, odsuzujícímu stěžovatelku Bertu D-ovou též pro přestupek dle § 335 tr. zák., dovolává se stížnost důvodu § 281 č. 9 a) tr. ř., poněvadž prý soud nepřihlížel k tomu, že s každým vyhnáním plodu spojeno jest nebezpečí pro život matky, takže přestupek dle § 335 tr. zák. jest dle náhledu vyčerpán již odsouzením pro zločin dle § 144 tr. zák. Než v tomto případě nejedná se o ten stupeň nebezpečí pro život neb zdraví, jenž ovšem nutně s každým vyháněním plodu ze života jest spojen. S hlediska § 335 tr. zák. přichází v úvahu zvláštní nebezpečí, jež vyvoláno bylo nad míru normálními okolnostmi provedení skutku. Toto zvýšené nebezpečí má rozsudek na očích, když poukazuje na zvláštní nebezpečnost nástroje, v konkrétním případě použitého, a způsobu jeho použití, jež měla septickou infekci dělohy v zápětí. Mluví § 335 tr. zák. výslovně o jednání, způsobilém, by nebezpečí pro život, zdraví neb tělesnou bezpečnost lidí bylo zvýšeno. Za takových okolností nebyla by činnost stěžovatelky pouhým odsouzením dle § 144 tr. zák. trestně vyčerpána a nelze shledati pochybením, uznána-li byla stěžovatelka vinnou i přestupkem dle § 335 tr. zák.

Čís. 324.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.).

Z dosahu § 11 čís. 3 cit. zák. není vyloučen ani nákup zboží, jež delšího uschovávání nesnese (vejce).

Pro splnění skutkové podstaty § 7 cit. zák. postačí objektivní přemrštěnost ceny, třebaš pachatel vzhledem k nepoměrným nákladům spokojil se pro svou osobu se ziskem menším.

Skutková podstata § 9 čís. 1 cit. zák. jest splněna tím, že pachatel vědomě a z vlastního popudu přeplatil ceny, prodavači požadované, třebaš cena přeplacená byla přiměřenou.

(Rozh. ze dne 8. ledna 1921, Kr I 383/20.)